ସିହ୍ନା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ

ବନାମ

ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ ସାମଗ୍ରୀର

ଉପ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ବି. ପି. ସିହ୍ନା, ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ , ଏସ. କେ. ଦାସ, ଏ. କେ. ସରକାର,

ଏନ୍. ରାଜଗୋପାଳ ଆୟଙ୍ଗର ଏବଂ

ଜେ. ଆର. ମୁଦୋଲକର, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି ପତ୍ର - ବାତିଲ- ବାତିଲ ପାଇଁ ଆଧାର-ଅନୁମତି ପତ୍ରଧାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା- ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି-ଉଲଙ୍ଘନ- ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955, ର ଖଣ୍ଡ 8, 9, 10 ।

ସେଲୁଲଏଡ୍ ଏବଂ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଚୁଡ଼ି ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍ପାଦନ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଅବଧି, ଏପ୍ରିଲ୍/ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1950 ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର/ମାର୍ଚ୍ଚ, 1960 ପାଇଁ ସେଲୁଲୋଜ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଫର୍ଦ୍ଦ ଆମଦାନୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜାନୁଆରୀ 18,1960 ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ 2,1960 ରେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପରିସରରେ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରପାତି କିମ୍ବା ଉପକରଣ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର କୌଣସି ପୌର ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା କାରଖାନା ଅନୁମତି ନାହିଁ ବୋଲି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ୨୭ ମଇ ୧୯୬୦ ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି ହେବାର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ବିରୋଧରେ ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ ତେବେ ଭାରତ ସରକାର, ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955 ର ଖଣ୍ଡ 9 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନଥିଲା ଯେ ଖଣ୍ଡ 9 ରେ ଥିବା ଅଧାରଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଆଧାର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା ଏବଂ

କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ଉକ୍ତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କିଛି କରିନଥିଲେ ଯାହା ଅନୁମତି ରଦ୍ଦକୁ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିଲା । ଜୁଲାଇ 2, 1960 ରେ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରି ଲେଖିଥିଲେ:"ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିଲେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ଯେ ଆପଣ ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କଠାରୁ ଜାଲିଆତି କରି ଏବଂ ତଥ୍ୟର ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଅନୁମତି ପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955 ର ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଚିଠି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ପନ୍ଦର ଦିନ ମଧ୍ୟରେ, କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଡକାଯାଇ, ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955 ର ଧାରା 8.ଅଧୀନରେ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀର ଉଲ୍ଲଂଘନ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ର କାହିଁକି ସ୍ଥଗିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜବାବ ଦାଖଲ କରିବା ହେବେ । ଅଗଷ୍ଟ 4, 1960 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଗଷ୍ଟ 3, 1960 ରେ ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଅନୁମତିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶର ବୈଧତାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାତିଲ ବିରୋଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ଯାହା ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955 ର ଧାରା 10ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲା, ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥିଲା ଯେ ଧାରା 7, 8 କିମ୍ବା 9 ଅଧୀନରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନହିଁ ଯଦି ଅନୁମତିଧାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ, ଏବଂ ଅନୁମତିପତ୍ର ବାତିଲ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାର ମୌଳିକ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଆମଦାନୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଚିଠିପତ୍ରରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ 2 ଜୁଲାଇ, 1960 ତାରିଖର ଚିଠି ପାଇବା ପରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅଗଷ୍ଟ 3, 1960 ରେ ବାତିଲ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ପୂର୍ବରୁ ଚିଠିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଶୁଣାଣି କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ, ଏହା ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955ର ଖଣ୍ଡ 10ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥିଲା, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବାତିଲ କରି ଅଗଷ୍ଟ

3,1960ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ମନ୍ଦ ଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ମୂଳ ଅଧିକାରିତା :ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 307, 308/ 1960

ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ପୋରସ୍ ଏ. ମେହେଟ୍ଟା, ଜେ. ଆର. ଗାଗ୍ରାଟ ଏବଂ ଜି. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଚ୍. ଜେ. ଉମ୍ରିଗର, ଆର୍. ଏଚ୍. ଢେବର ଏବଂ ଟି. ଏମ୍. ସେନ୍ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ।

1961. ମାର୍ଚ୍ଚ 23 । ନ୍ୟାୟାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏସ୍. କେ. ଦାସ, - ଏହା ହେଉଛି ଅଗଷ୍ଟ 3,1960ର ଦୁଇଟି ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମଦାନୀ ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ମାଡ୍ରାସ, ଆବେଦନକାରୀ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ରୋଡ, ବେଲ୍ଲାରୀର ସିହ୍ନା ଗୋବିନ୍ଦଜୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଯଥାକ୍ରମେ ଜାନୁଆରୀ 18,1960 ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ 2,1960ର ଦୁଇଟି ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି ପତ୍ର, A 863296 ଏବଂ 836640କୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଏପ୍ରିଲ୍/ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1959, ଏବଂ ଅକ୍ଟୋବର/ମାର୍ଚ୍ଚ, 1960 ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ 75,000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସେଲୁଲୋଜ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଫର୍ଦ୍ଦ ଆମଦାନୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ଅଭିଯୋଗ ହେଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା 1 ଏବଂ 2 ବିବାଦୀୟ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅନୁମତି ପତ୍ର ରଦ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955 ର ଖଣ୍ଡ 10, ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଏହାର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ସେ ଏହିପରି ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ ଭାବରେ ଏବଂ ଆଇନ ର ପ୍ରାଧିକାର ବିନା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 ଆଧାରରେ ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଏହାର ମୌଳିକ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିଚାର ହେବାକୁ ଥିବ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏବଂ ଆମକୁ କେବଳ ସେହି ବିନ୍ଦୁ ଉପରେ ଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ କମ୍ପାନୀର ମାଲିକ ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତର ଜଣେ ନାଗରିକ ଯିଏ ମହୀଶୂର ରାଜ୍ୟର ବେଲ୍ଲାରୀରେ

ସେଲୁଲଏଡ୍ ଏବଂ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଚୁଡ଼ି ଇତ୍ୟାଦି ଉତ୍ପାଦନ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତା 'ପରେ ସେ 99, 000 ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ସେଲୁଲୋଜ୍ ଫର୍ଦ୍ଦ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ । ମାର୍ଚ୍ଚ 4,1960 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ମାଡ୍ରାସର ଅମଦାନୀର ସହାୟକ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ ଠାରୁ ଦୁଇଟି ଚିଠି ପାଇ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପତ୍ର ଗୁଡିକ କେତେ ପରିମାଣରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ତାହା ଜଣାଇବାକୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବିନା ଉକ୍ତ ଅନୁମତି ଆଧାରରେ ନୂତନ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ନଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ଯୋଗାଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା, ଯାହାର ବିବରଣୀ ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ମେ 27,1960 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଦୁଇଟି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି: "ଏହାଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ କରାଯାଉଛି ଯେ ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ, 1955 ର ଧାରା 9 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି, ଭାରତ ସରକାର ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଫେବୃଆରୀ, 1960 ତାରିଖର ଅନୁମତିପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା A 836640/60/AU/Mକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ 75,000 ଟଙ୍କା (ପଞ୍ଚସ୍ତରୀ ହଜାର ଟଙ୍କା ମାତ୍ର) ଥିଲା । ଏହି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ସଫ୍ଟ କରେନ୍ସି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସେଲୁଲୋଜ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଶୀଟ୍ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ମେସର୍ସ ସିହ୍ନା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ, ନମ୍ବର 18, ବାଙ୍ଗାଲୋର ରୋଡ୍, ବେଲାରୀ-2ଙ୍କୁ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଏହି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି ହେବାର ଦଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ମେସର୍ସ ସିହ୍ନା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ, ନମ୍ବର 18, ବାଙ୍ଗାଲୋର ରୋଡ୍, ବେଲାରୀ-2 କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପ୍ରଦାନ ନ କରାଯାଏ ତେବେ ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ବାତିଲ କରି ଦିଆଯିବ ।

ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମେସର୍ସ ସିହ୍ନା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ, ବେଲାରୀ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ 2 ଫେବୃଆରୀ, 1960 ତାରିଖର ଅନୁମତି ସଂଖ୍ୟା 836640/60/AU/M ରେ ଆଗ୍ରହୀ ଥାଇପାରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଅନୁମତି ବାବଦରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ଗ୍ରହଣ

କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନିର ଯୁଗ୍ମ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେବେ ।

(Sd.) ଜେ. କେ. ସରକାର,

ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ଉପ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ।

" ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ, ବିଜ୍ଞପ୍ତିଗୁଡିକ, ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955 ର ଖଣ୍ଡ 9ର କେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଦର୍ଶାଇନଥିଲା । ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶର ଖଣ୍ଡ 9 ରେ ଅନୁମତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଚାରୋଟି କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆମେ ଏଠାରେ ସେହି ଧାରାକୁ ପଢ଼ିପାରିବୁ ଯାହା ଆମ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ ।

" 9. ଅନୁମତିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା: କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କିମ୍ବା ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାରୀ ଏହି ଆଦେଶ ଅଧୀନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ଅନୁମତିକୁ ବାତିଲ କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବହୀନ କରିପାରିବେ:

(କ) ଯଦି ଅନୁମତି ଅସାବଧାନତା କିମ୍ବା ଭୁଲ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଭୁଲ ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି :

(b)..

(c)..

(d)..

" ମେ 30,1960 ରେ ଏକ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ବିଷୟ ଉପରେ ପୂର୍ବ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ସହିତ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ :

" ଏବେ ଆମଦାନୀ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦେଶ 1955ର ଧାରା (9), ଯାହା ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି, ସେଥିରେ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଅନୁମତି ରଦ୍ଦ କରିବାର ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି । ଆପଣଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଆଧାରରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଛି । କେଉଁ

ଆଧାରରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାତିଲ ହେବ ତାହା ନ ଜାଣିଲେ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଏହା ବିରୋଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ଅସମ୍ଭବ ହେବ । ତଥାପି, ମୁଁ କହିପାରିବି ଯେ ଉକ୍ତ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମତି ବାତିଲକୁ ଯଥାର୍ଥ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କିଛି କରି ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେଦୂର ମୁଁ ଦେଖିପାରୁଛି, ଏପରି ବାତିଲ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ନହିଁ ।

ତା 'ପରେ, ଅଗଷ୍ଟ 4,1960 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ପୂର୍ବ ଦିନର ଦୁଇଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କରାଯାଇଥିବା ଦୁଇଟି ଅନୁମତିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶରେ କୁହାଯାଇଛି (ଆମେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଆଦେଶ ଉଦ୍ଧୃତ କରୁଛୁ ଯେଉଁ ଗୁଡିକ ସମାନ ପ୍ରକାରର ଥିଲା):

"ଯେହେତୁ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ସଫ୍ଟ କରେନ୍ସି କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସେଲୁଲୋଜ୍ ନାଇଟ୍ରେଟ୍ ଫର୍ଦ୍ଦ ଆମଦାନୀ ପାଇଁ 18-1-60ରେ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା A 863296/60/AU/ ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ 75,000 ଟଙ୍କା ଥିଲା,ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ 27-5-1960ର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 1/LCL/60/CDN (I) ବିରୁଦ୍ଧରେ ମେସର୍ସ ସିଂହା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ, ବାଙ୍ଗାଲୋର ରୋଡ୍, ବେଲାରୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଆଗକୁ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955ର ଖଣ୍ଡ 9 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଶିଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଏତଦ୍ୱାରା ମେସର୍ସ ସିହ୍ନା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ, ବେଲାରୀଙ୍କୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା 18-1-60 ର ଅନୁମତି ସଂଖ୍ୟା A 863296/60 AU/M କୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯିବ ଯେ କେଉଁ ଆଧାରରେ ଅନୁମତି ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତି ବାତିଲ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସୀମା ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ବନ୍ଦରରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଏବଂ ଶୁଳ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଅଟକାଇ ରଖିଥିଲେ , ଯାହା ଫଳରେ ଭାରୀ ବିଳମ୍ବ ଶୁଳ୍କ ଦେବାକୁ ପଡିଥିଲା । ଆବେଦନ କାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ ଆଦେଶ ବିରୋଧରେ ଏହା ଥିଲା ଯେ (ଆବେଦନର ଶବ୍ଦ ଗୁଡିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଗଲେ) "ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାତିଲ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନ ପାଇଁ ଅବେଦଙ୍କରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା"। ଆମେ ଏଠାରେ ସେହି ଖଣ୍ଡଟିକୁ ପଢ଼ିପାରିବା ।

"10. ଦରଖାସ୍ତକାରୀ କିମ୍ବା ଅନୁମତିଧାରୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣାଯିବ । ଖଣ୍ଡ 7,8 କିମ୍ବା 9 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ "ଅନୁମତିଧାରୀ/ଆମଦାନୀକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି ହେବା ପରେ ଫେବୃଆରୀ 16,1960 ରେ ବାଙ୍ଗାଲୋରର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ସେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଚିଠି ମିଳିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପାଖରେ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା କଞ୍ଚାମାଲରୁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଏବଂ ଉପକରଣ ନାହିଁ ଏହା ଚିଠି ପାଇବା ପରେ ବେଲାରୀର ଶିଳ୍ପ ବିଭାଗର ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ହୁବଲିର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ସେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ମିଳିତ ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ପରିସରରେ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଏବଂ ଉପକରଣ ନଥିଲା, କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ପୌରପାଳିକା ଅନୁମତି କିମ୍ବା କାରଖାନା ଅନୁମତି ନଥିଲା । ଜୁଲାଇ 2,1960 ରେ, ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀର ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପରୋକ୍ତ ସୂଚନା ଦେଇ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955ର ଧାରା 8 ଅଧୀନରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନକୁ କାହିଁକି ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଏହି ଚିଠିର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଉଦ୍ଧୃତାଂଶ ନିମ୍ନରେ ଉଲେଖ କରୁଛୁ :

"ସମ୍ମାନନୀୟ ମହୋଦୟ, ମୁଁ ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ 21 ମେ, 1960 ଏବଂ 30 ମେ, 1960 ର ଚିଠି ବାବଦରେ ଆପଣଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ହୁବଲିର କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ସେବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଉପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଏବଂ ମହୀଶୂର ସରକାରଙ୍କ ବେଲାରୀର ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଗୁଡିକର ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ମିଳିତ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡିଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ସଂସ୍ଥାର ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପରିସରରେ କୌଣସି ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଏବଂ ଉପକରଣ ନଥିଲା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା କାରଖାନା ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା କାରଖାନା ନଥିଲା । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଏହା ଆପଣ ଶିଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କଠାରୁ ଜାଲିଆତି ଏବଂ ତଥ୍ୟର ଭୁଲ ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଉକ୍ତ

ପ୍ରମାଣପତ୍ରକୁ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ ଯୁଗ୍ମ ନିୟନ୍ତ୍ରକ, ମାଡ୍ରାସଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଅନୁମତିପତ୍ର ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ତରଫରୁ ସଂଗଠିତ ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ 1956 ର ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ବୁକ୍ ର ଅଧ୍ୟାୟ V ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 6 (vii) ଏବଂ ଏହା ସହ ସମ ପଠନୀୟ 7 ଡିସେମ୍ବର, 1955ର ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 17/55ର ଧାରା 8 (b)ରେ ଥିବା ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗୁଡିକର ଉଲଘଂନ କରିଥିଲା । ଏହା କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଚିଠିରେ ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁରୋଧକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉକ୍ତ ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ 1955ର ଧାରା 10 ଅନୁଯାୟୀ, ଆପଣଙ୍କୁ ଆମଦାନୀ ବାଣିଜ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ନିୟମାବଳୀର ଉଲଘଂନ ପାଇଁ, ଏହି ଚିଠି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର 15 (ପନ୍ଦର) ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଜବାବ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆମଦାନୀ ଅନୁମତି କାହିଁକି, 7 ଡିସେମ୍ବର, 1955ର ଉକ୍ତ ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶ ସଂଖ୍ୟା 17/55 ର ଧାରା 8 ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥଗିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିନଥାଏ, ତେବେ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯିବ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଅନୁରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରତିରକ୍ଷା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ଯୋଗାଯୋଗ ନକରି ଆପଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବ ।

" ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତିପତ୍ରକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଜୁଲାଇ 2,1960 ତାରିଖର ଦିଆଯାଇଥିବା ଚିଠିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଆଧାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ବାତିଲ କରିବା ବିରୋଧରେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିବାରୁ, ବାତିଲ ଆଦେଶ ଅଗଷ୍ଟ 3,1960 ରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଆମଦାନୀ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଦେଶରେ, 1955 ର ଖଣ୍ଡ 10 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରେ, 2 ଜୁଲାଇ, 1960 ର ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା କାରଣ ଗୁଡିକର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଭାବରେ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସତ୍ୟପାଠରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଯତ୍ନର ସହ ବିଚାର କରି ଆମେ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଗଷ୍ଟ 3,1960 ରେ ବାତିଲ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଣିର କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ମିଳି ନଥିଲା । ତେଣୁ ବାତିଲ ଆଦେଶ ମନ୍ଦ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର କାରଣଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ମେ 27,1960 ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାତିଲ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଧାର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନଥିଲା; ଏହା କେବଳ ଖଣ୍ଡ 9କୁ ଏଇଥିପାଇଁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଚାରୋଟି କାରଣ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କରଣ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ, ଆବେଦନକାରୀ ମେ 30,1960ରେ ଲେଖିଥିବା ଚିଠିରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାତିଲ କେଉଁ ଆଧାରରେ କରାଯିବ ତାହା ନ ଜାଣି ଆବେଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥା କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ, ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ବିଜ୍ଞପ୍ତିଟି ଏକି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହେ, ତେବେ ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 10 ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଣାଣିର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦେଇଛି ବୋଲି ଧରାଯାଇପାରିବ । ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ସମର୍ଥନରେ ଜୁଲାଇ 2,1960 ତାରିଖର ଚିଠି ଉପରେ ନିର୍ଭରତା ପ୍ରକାଶ କରି କହିଛନ୍ତି, ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଅନୁମତିପତ୍ର ବାତିଲ କରିବା ବିରୋଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଏହା ଭିତ୍ତିହୀନ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜୁଲାଇ 2,1960 ତାରିଖର ଚିଠି, ଏକ ଭିନ୍ନ ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲା, ଯଥା, ଅଧିକ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ପ୍ରଦାନକୁ ଧାରା 8 ଅଧୀନରେ ଖାରଜ କରିବା ସମୟରେ ଧାରା 10 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିସଙ୍ଗତ ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରି ଅଂଶରେ ଚିଠିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ :"ଏହା ଚିଠିର ତାରିଖ ଠାରୁ 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଡକାଯାଇଛି, ଯେ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କକରାଯାଇଥିବା ଅନୁମତି ପତ୍ର ଖଣ୍ଡ 8 ଅଧୀନରେ ସ୍ଥଗିତ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହା ଧାରା 8 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହ ଜଡ଼ିତ । ତଥାପି, ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ

1961
ସିନ୍ହା ଗୋବିନ୍ଦଜୀ ବନାମ ଆମଦାନୀ ଏବଂ ରପ୍ତାନୀ ସାମଗ୍ରୀର ଉପ ମୁଖ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏସ୍. କେ. ଦାସ

ଚିଠିର ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ଅନୁମତି ବାତିଲ ପାଇଁ 27ମଇ, 1960ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ସମାନ ବିଷୟ ଉପରେ ପୂର୍ବ ଚିଠିପତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି, ଯଥା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମେ 21,1960 ଏବଂ ମେ 30, 1960 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିବା ଚିଠି; ତେଣୁ, ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ ବିଷୟବସ୍ତୁର ବିଚାର ଏବଂ ପୂର୍ବ ଚିଠିପତ୍ରର ସନ୍ଦର୍ଭରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣଗୁଡିକ ଉଭୟ 2 ଖ ଏବଂ ଖଣ୍ଡ 9 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ଜଡିତ ଯଦିଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଂଶଟି କେବଳ 2 ଖ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ 1960, ଜୁଲାଇ, 2 ତାରିଖର ଚିଠିର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ବୈଧାନିକ ଉପକରଣ ନିର୍ମାଣର ବୈଷୟିକ ନିୟମ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ସାରାଂଶ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ବିଚାର କରାଗଲା ଯେ, ଏହା କହିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଚିଠିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଅନୁମତି ରଦ୍ଦ କରିବା ବିରୋଧରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, ବିଶେଷ କରି ବିଭାଗର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠିର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସୂଚାଯିବ । ଯଦିଓ ଆମେ ଅନୁମାନ କରୁ ଯେ ଏହା ଏପରି କରିଛି, ତେବେ ସ୍ଥିତି କ "ଣ?ଚିଠି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର 10 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ (ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଜୁଲାଇ 5,1960 ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା) ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ମିଳିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଏକ କପି ଏବଂ ଏହାର ପରିଣାମ ରିପୋର୍ଟ ମାଗିଥିଲେ । କାରଣ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କାଗଜପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଚିଠିରେ ମଗାଯାଇଥିଲା । ଏହା କହିଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଦସ୍ତାବିଜ ପାଇବା ମାତ୍ରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛି ଯେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ନିବେଦନ କରାଯିବ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସମୟରେ ଆଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଚିଠିର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ 6,1960 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାତିଲ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବାର ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ ରିପୋର୍ଟର ଏକ ନକଲ ବହୁ ପର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସୂଚନା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ନକଲ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ କାରଣ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିବ । ବାସ୍ତବରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାତିଲ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବାର ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଜୁଲାଇ 15,1960 ତାରିଖର ଚିଠିର ଉତ୍ତରରେ କିଛି କୁହାଯାଇନଥିଲା । ବାତିଲ ଆଦେଶରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କୌଣସି କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ଆବେଦନକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କାରଣ

ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ମାଗିଥିଲେ । ଅଗଷ୍ଟ 6,1960 ରେ ସେମାନଙ୍କ ଚିଠି ଦ୍ୱାରା, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ସଲିସିଟରଙ୍କଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଫର୍ମରେ ଏବଂ ଷ୍ଟାମ୍ପ୍ କାଗଜରେ ପ୍ରାଧିକାର ପତ୍ର ପାଇବା ପରେ ଏହି ମାମଲା ବିଚାର କରାଯିବ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ ଯେ ଇତି ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଉତ୍ତରକୁ ଅପେକ୍ଷା ନକରି ବାତିଲ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଅଗଷ୍ଟ 10,1960 ରେ, ସଲିସିଟର ଏକ ଲିଖିତ ପ୍ରାଧିକର ପତ୍ର ଦାଖଲ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଆହ୍ୱାନ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ନଦେଇ ମନମୁଖୀ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ଅନୁମତି ପତ୍ର ବାତିଲ କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ଖଣ୍ଡ 8 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିଠିପତ୍ର ଜାରି ରହିଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଏବଂ ଉପକରଣର କଥିତ ଅନୁପସ୍ଥିତି ସମେତ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ଉପରେ ମିଳିତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ରିପୋର୍ଟର ସଠିକତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ସେହି ଚିଠିପତ୍ରର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, କାରଣ ଖଣ୍ଡ 8 ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଜୁଲାଇ 2,1960 ତାରିଖର ଚିଠି ପାଇବା ପରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ସେଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚିଠିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଆଧାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଣାଣିର କୌଣସି ପ୍ରକୃତ ସୁଯୋଗ ମିଳି ନଥିଲା, ଅଗଷ୍ଟ 3,1960ରେ ବାତିଲ ଆଦେଶ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ।ଆମ ମତ, 1961 ମସିହାରେ ଖଣ୍ଡ 10 ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିଥାଏ।ତେଣୁ ବାତିଲ ଆଦେଶ ମନ୍ଦ ଏବଂ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ଦେଉଛୁ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହାର ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇବାକୁ ହକଦାର; ଗୋଟିଏ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ରହିବ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।